

Iraaw näta, mes soost läbisäüp nink aigu pite seda saap tahedambas tömbama. Tükifest maad siinpool Pungeriat putut sa Jisaki keriku manu, mes Jöhw i keriku abikerik om. Siin elap üts imelik rahwaseltiskene. Neideröiva omma ni kui funage Peterburi kubernemangu wenetalupoja töiva nink na fönelewa fa hennekesken Venekel; fiski nema mõistwa fa Maakeelt nink omma meie usu rahwas. Ei tia ma digede, kas nema wanast pärismaarahwast olmu, kea aigu mööda wene keelt ja moodu wötnu pruufida. Sa olet jo esti Maamees nink tunnet Maa-rahwa eluviisi, jo sa sis wöit fa paremvide pärta, nöuda nink äratuta, määratfest rahwa seltssist nema peas olema. Mötle seda asja pärta, seeni kui Jöhw i alewide tulet! Jöhw i alew om päält näta ötse kui wäikene ilos liinakene. Sia tulewa kolm suurt postiteed kofu: Rijast, Tallinast nink Peterburist. Seepärast ei lõpe siin reisijate käuki ei funage otsa. Postitölla nink woormehe lätwa nink tulewa ütepuhku, nink Jöhwirahwas, et neil hainu nink kaaru willand om, pidawa palju hobesid nink teeniwa wooriküünisega hä tükk raha. Jöhw i talumehe omma fa enambast nöufa majamehe. Kats kolm prisket hobest mehel een, kui ta kerikun käüp, nink kummagi westikarmanin hõbeuur nink sidirati nink lindi fastestel pääl ja ümbrel. Wast om ökwa keriku aig, kui sa johut möödaminema. Sis astu fa sisse kerikute, kae üliwanat kerikut, mes wääga kenaste om ehitetu, nink kuule tähelepandmissega seda selget ju malasõna, mes siin üts armas wana mees kuulutap, ke Tartu- nink Wöru-maal palju föpru nink hääd mäletust om pärrajätnu. Wast tunnet wana armsat Karola Meiert ära, keda nüüd wasisen fotusen rahwas niisama armastap nink awwustap kui muiste Wörumaal. Ent kui sa äripäiwal Jöhwist mööda johut, sis kulle pärta, kas wana föber kodun om,

wai kas ta wäljasöitnu, ameti tööd tallitama suure laia kihelkuna pääl, kos kats abikerikut om, kea fa tema hoole al saisva. Peas ta kodun olema, sis astu julgede manu. Ta ei ole uhke, enge hä lahke mees, fe finno armuga vastavötap nink sulle mõnd hääd opust tee päale üten annap. Ent nüüd jätkem Jöhw i opetajat Jumalaga ja läkem jälle edesi! Maal om siinpool otsani töine nägu, kui Tartu nink Wöru pool. Tee, lubjapae põhja pääl tetu, om föwa nink lät körget mere randa mööda paefalju pääl edesi, mes jársku mere poolle allawaup. Jumal om seda körget faljuveert siin merele tammis etesäednu nink merele käsku andnu (Job 38, 11): "Seeni maani peat fa tulema, ei mite eembale! Siist saani peawa so laine töusma!" Siwel om körge mere falda päält wääga illos laia mere lainetamist näta; ent fa talwel kaep se, ke seda weel ei ole nannu, imetelemisega määratko suure mere pääle, mes talwe kulum lume- nink ea-waibaga om finnikatnu. Kui sa Jöhwist 12 wersta olet ära-kännu, läät fa Wokka jaamast mööda. Säält om fa Wokka mõis näta, fenk pärisher kiik walla peremehi raharendi pääle om pandnu nink mõisatööd sulastega tallitap, mes tema hennele tulusamb arwap olewat, kui wanast teopäiwiga. Kos nurmemaa ni hä nink wägewa omma, kui siin, saap mõisnif raha ful jälle fätte, mes ta pääwiliste pääle fulutap, nink jääp fa weel mõni ruubel karmani; ent fun lajja maa omma, sääl ei massa ful, sedawiisi oma mõisat walitseda. Wokfast om weel pääwa teekond Narwabe. Edimält putume Sillamääe küla manu, üts wääga nägus küla mere weereni, fun suwitsel ajal Saksa rahwas, enamest Peterburist, kokutulewa meren zuklema nink mere lähükesen mööda metsi jahutama nink wärsket luhwiti sissetömbama, mes liinarahwale nink mitmele töbitsele paremb om,